

ŞOFÖR MESLEK KANUNU TASLAĞI

I. BÖLÜM: Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Madde 1 – Amaç: Bu kanunun amacı, 4857 Sayılı İş Kanununa bağlı olarak çalışan şoförlerin çalışma koşullarını düzenlemek, mesleki itibarını korumak, sosyal haklarını yasal güvence altına almak ve sürüş güvenliğini sağlamaktır.

Madde 2 – Kapsam: Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde her türlü yük ve yolcu taşımacılığı yapan tüm işçi şoförleri kapsar.

Madde 3 – Tanımlar: İşçi Şoför; ticari bir aracı bir işverene bağlı olarak sürücü olarak kullanan ve geçimini bu yolla sağlayan emekçidir.

II. BÖLÜM: Çalışma Koşulları ve İnsanca Dinlenme Hakkı

Madde 4 – Çalışma Süreleri: Şoförlerin sürüş ve mesai süreleri ulusal ve uluslararası yasalara göre denetlenir. Fazla mesai ücreti iş yasasına göre belirlenir ve bir sonraki ayın bordrosuna net yansıtılır.

Madde 5 – Hafta Tatili: Şoförün haftalık kesintisiz 24 saatlik dinlenme hakkı sonraki haftaya devredilemez.

Madde 6 – Yıllık İzin: Meslek riskleri nedeniyle şoförlerin yıllık izin süreleri, iş riskinden dolayı iş kanunundaki sürelerin üzerine %25 eklenerek uygulanır.

Madde 7 – İnsanca Dinlenme: Şoförlerin günlük ve haftalık dinlenme sürelerini (iş yasasına göre işyeri) araç kabininde geçirmeye zorlanamaz. Güvenli ve hijyenik konaklama maliyeti işverene aittir.

III. BÖLÜM: Ücret, Prim ve Sosyal Haklar

Madde 8 – Şoför Mesleği Taban Ücreti: Şoförlük nitelikli bir meslektir. Net, asgari ücretin iki katının altında olmamak kaydıyla, Taban Ücret meslek risklerine uygun olarak belirlenir.

Madde 9 – Sefer Primleri: Şoföre ödenen her türlü "sefer primi" ve "harcırah", temel ücretten sayılır.

Madde 10 – Bordro Şeffaflığı: Ücretin bir kısmının bankadan, bir kısmının elden ödenmesi dolandırıcılık suçları kapsamında değerlendirilir.

Madde 11 – Tesis Standartları: Dinlenme tesisleri Çalışma Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı ve Sendikalar tarafından "Turizm Tesisleri Uygulama Yönetmeliği"ne göre denetlenir.

Madde 12 – Gerçek SGK Bildirimi: Şoförün aldığı tüm prim, ikramiye ve ek ödemeler SGK'ya eksiksiz bildirilmek zorundadır.

Madde 13 – Fiili Hizmet Zammı (Yıpranma Payı): Mesleğin zorluğu nedeniyle şoförlere her yıl için 60 günlük ücret yıpranma payı olarak verilir.

IV. BÖLÜM: Mesleki Onur ve Hukuki Koruma

Madde 14 – Kamu Hizmeti Statüsü: Görev başındaki şoförler kamu hizmetlisi olarak kabul edilir. Görev başındaki şoföre yönelik her türlü davranış kamu görevlisine yapılmış sayılır.

Madde 15 – Mesleki Mobbing: Şoförü aşağılayan, dinlenme ve uyku ihtiyacını gözetmeden onu sürüşe zorlayan veya keyfi ceza kesen yöneticilere yasal işlem uygulanır.

Madde 16 – E-Devlet ve Senet Yasağı: İşe girişte e-devlet şifresi istemek, boş senet ya da istifa dilekçesi vb imzalatmak "nitelikli dolandırıcılık" kapsamında değerlendirilir.

Madde 17 – Yaşamsal ve Hukuki Destek: İş kazalarında işveren, şoföre ücretsiz yaşamsal ve hukuki destek sağlamakla yükümlüdür.

V. BÖLÜM: İş Güvencesi ve Eşitlik

Madde 18 – Kıdem: Aynı işyerinde şirket değişimlerinde de girdi çıktı işlemleri iş yasasına göre "zincirleme hizmet akdi" sayılır ve kıdem süresi ilk işe girişten itibaren hesaplanır.

Madde 19 – Üst İşveren Sorumluluğu: Şoförün tazminat ve tüm yasal haklarından asıl işveren (ana firma/kurum) doğrudan ve tamamen sorumludur.

Madde 20 – Taşeron Köleliğine Son: Şoförlük mesleği işletmelerin asıl işidir; "hizmet alımı" adı altında taşeronla devredilemez.

Madde 21 – Eşit İşe Eşit Ücret: Kiralık araç sözleşmeleriyle çalışan şoförler ile kadrolu şoförler arasında ücret, yan hak ve sosyal güvence farkı gözetilemez. Eşit işe eşit ücret ve eşit kıdem hakkı esastır.